DOMSTOLENS DOM
AF 14. APRIL 1970

Theo Nebe
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 24/69

Processprog: Tysk

Angående:

a) Annullation af EØF-Kommissionens beslutning af 23. maj 1968 om at udnævne sagsøger i en stilling i lønklasse A5, for så vidt den fastsætter den 1. maj 1966 som dato for sin ikrafttræden.

b) Annullation af EØF-Kommissionens afvisning af 14. marts 1969 af sagsøgers i henhold til vedtægtens artikel 90 indgivne klage.

Domskonklusion:

Sagsøgte frifindes.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

Mine fremsatte betragtninger har ikke ladet noget punkt i klagen ubehandlet. Sagsøger har ikke fremsat noget andet krav, for eksempel et krav om skadeserstatning. Og jeg ser heller ingen mulighed for at give ham en sådan *ex officio* (som Domstolen tidligere har gjort i en anden retssag), idet nærværende tilfælde ikke indeholder noget, som giver tilstrækkelig anledning hertil, såsom en tjenestefejl begået af vedkommendes overordnede. Man kan finde denne løsning beklagelig, idet sagsøgers kvalifikationer er ubestridte, idet han antagelig længe før sin forfremmelse har udført de hverv, der henhører under den højere karriere, og idet forfremmelsesproceduren må siges at have strakt sig over et særdeles langt tidsrum. Men det eneste, Domstolen kan gøre, er at frifinde sagsøgte.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — klage — frister — karakter — utilladelighed*
   (Tjenestemandsvedtægtens artikel 91)

2. *Tjenestemænd — klage — administrationens forsømmelse — begreb*
   (Tjenestemandsvedtægtens artikel 91)

3. *Tjenestemænd — klage — stiltiende afvisning — klagefristens udløb — udtrykkelig afvisning — intet nyt moment — bekræftende karakter — ingen akt, der indeholder et klagepunkt*
   (Tjenestemandsvedtægtens artikel 91)

1. De to frister, der er nævnt i vedtægtens artikel 91, tilsigter ved fællesskabsinstitutionerne at værne om den retssikkerhed, som er uundværlig for disses gnidningsløse funktion.

   Parterne kan derfor ikke forlænge dem efter forgodtbefindende.

2. Selve meddelelsen til sagsøger om, at hans klage er under behandling, har ingen retsvirkning og er ikke en beslutning i betydningen af vedtægtens artikel 91.

3. Den udtrykkelige afvisning af en begæring eller klage, som sker efter udløbet af fristen for klage over deres stiltiende afvisning, og som ikke indeholder noget nyt moment i forhold til den retlige eller faktiske situation på det tidspunkt, det stiltiende afslag blev givet, er en rent bekræftende akt, der ikke indeholder noget klagepunkt.